

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

<p>Szerkesztői iroda: Megyeház. Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.</p> <p>Kiadóhivatal: Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, fűtve 2 ik sz. a.</p>	<p>Megjelen: minden vasárnap.</p> <p>Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:</p> <p>Egy évre . . . . . 5 frt — kr. Félévre . . . . . 2 " 50 " Negyedévre . . . . . 1 " 25 "</p>	<p>Hirdetési díj: háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.</p> <p>Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár. Nyiltér minden sor 10 kr.</p>
---	--	---

Eperjes 1885. évi július 26.

Senki sem tagadja, hogy a magyar nemzet az újabb időben hatalmas léptekkel tör előre rendeltetése felé.

Akármerre tekintünk, mindenütt pezsgő, forrongó élettel találkozunk, mert érezzük, hogy csak folytonos haladás biztosítja létünket ezen a földön; hogy csak így gyakorolhatunk fölényt azon nemzetiségek fölött, melyek minduntalan vést kárognak e „terebélyes fára.”

A budapesti országos kiállítással megmutattuk a világnak, hogy ugy anyagi, mint szellemi termékeinkre nézve bátran megálljuk helyünket; hogy a legkajánabb irigység is szegyenülve kénytelen sötét odújába rejtőzködni és hallgatni.

E vívmány mindenekelőtt a magyar kormányának köszönhető, mely lassan, de biztosan és következetesen építi a magyar államot és pedig olyanná, melyen a gonosz inselkedések sohasem fognak erőt venni.

De tagadhatatlan az is, hogy a társadalom is megtette a magáét, hogy emyire jutottunk.

Messze vezetne, ha mindamaz intézmények elsorolásába boesátkoznám, melyek társadalmi uton keletkezve, nemzeti ügyünk felvirulását ezélezték és ezélezték.

Emelni a földmívelést, az ipart és kereskedelmet, egyik jelszava a mai kor emberének, mert meg vannak győződve, hogy, a hol az anyagi érdekek kifejtésére sorakoznak, ott a tudomány és művészet is rohamos lendületet nyer.

Bizonyítják ezt az ország különböző vidékein keletkezett s folyton keletkező körök, társulatok, egyesületek.

Az Eperjes városában is annak idején létesített Széchenyi-körnek is magasztos kulturális rendeltetése van. S a kik e kör működését első éveiben figyelemmel kísérik, belső örömmel tekintettek jövője felé, meg lévén győződve, hogy ugy munkálkodva, közönségünk aesthetikai és művészeti érzékének kifejtésére és a magyar nyelvnek minden irányban eszközöndő dominálására döntő befolyással lesz.

A legközelebbi mult azonban vérmes reményeinket kissé lehítette.

Ha a józanul vizsgáló egybeveti az utóbbi idők működését az első éveivel, kénytelen bevallani, hogy bizonyos lankadás fogott erőt a Széchenyi-körön.

Az okát ennek legkevésbé sem a kör tisztikarában fogjuk találni, mert ez lelkiismeretesen törekedett hivatásának megfelelni.

A közönség azon részének közönyében találjuk mi e lankadás okát, mely szellemi képességeinek érvényesítésével első sorban volna hivatva, a kör életét folytonos pezsgésben tartani.

Eperjes városában annyi a szellemi töke, hogy annak kamatoztatását elmulasztani vétség egyrészt önmagunk irányában, de másrészt hiba a közönséggel szemben is.

A szeparatistikus törekvések sohasem alkotnak valami üdvöset, míg a tömörülés, az erők összműködése sok hasznót hajtott ugy egyeseknek, mint nemzeteknek. A vétkes hiúság sok jót fojtott el esirájában. Merev közönytől nemzeti kulturánknak útját álljuk.

Nem tagadom, voltak tán az első pillanatra számbavehető okok, melyek a szellemi erőket visszavonulásra kényszerítették. De ez is azért történt, mert tulságosan ki van fejlődve bennünk az érzékenykedés.

És ezzel végre-valahára számolnunk kell, illetve el kell fojtanunk az érzékenykedést, mert ezzel szívünkben, soha sem lendítünk nemzeti ügyünkön.

Nemsokára itt van az új évad, tegyük föl tehát magunkban, hogy tehetőségeinket nem fogjuk paragon hevertetni, hanem kilépünk a porondra és megmutatjuk, hogy Eperjes közönsége nemesak akkor tud lelkesedni, mikor történettársulati gyűlések, színházmegnyitási ünnepélyek vannak napirenden, hanem, hogy a lelkesedés folytonos, hogy a kulturális intézmények megbecsülésében nem lankadunk, hogy a magyar szellem kifejtésére állandó buzgósággal törekszünk.

Ezek alapján remélhető, hogy a jövő évadban felolvasásokat, szavakat, zenei és műkedvelői előadásokat sürűbben fogunk hallani és látni.

A Széchenyi-kör csak így tarthatja fel magát, így mutathatja magát méltónak arra, hogy a legnagyobb magyar nevet viseli.

Végül jegyezzük meg azt is, ha a közönség anyagi áldozatot hoz, illő, hogy ez anyagi áldozatot szellemi áldozatokkal viszonzzuk.

Soraimat legméltyóbban koszorús költőnk eme szavaival fejezem be:

„Hass, alkoss, gyarapíts s a haza fényre derül!”

L é v a y.

Uj postahelyiségeink.

(X.) Nem igen régen történt, hogy egy — istentiben boldogult postamester a magyar-uteza legfelsőbb sarkában, az Okrnezky-féle ház tájékán ütötte fel hivatalos helyiségeit. Midőn ezért interpelláltak, hogy vajjon mint kívánhatja, hogy a város összes közönsége ily félreeső helyen keresse fel a postahivatalt, bureaokratikus önértéssel telelé: „A publikumnak szüksége van rám, felkeres, ha még a városon kívül laknám is.” Az akkori időnek hű tükre táru előnkbe ez egyszerű, naiv feleletben. Mai nap szeretjük ezt áthaladott álláspontnak nevezni, mai nap érvényre kezd emelkedni azon elv, hogy a posta, telegraf, vasut a publikum kedvéért létezik és kell hogy a publikum igényeit szemügyre vegye; szaporítottatnak az illető hivatalnokok számban, kiterjesztetnek a hivatalos órák, — illusztrációul szolgál a legújabb rendelet, mely szerint vasárnap s ünnepnapokon délután nincs posta — a vitelberek, levelek, podgyász, csomagok, személyek szállítása tekintetében, habár lassan, mint p. o. az országos kiállításra rándulok számára csak a legutolsó napokban és korlátolt módon, leszállítottak, mely körülmények összesen véve csak jótékony hatással vannak az illető közlekedési intézetekre és busásan jövedelmeznek azoknak.

Ezen elvnek életbeléptetését szeretnők látni a legújabb lakás-változásban a helybeli m. kir. postahivatalnál, midőn az t. i. a fűtveza alsó részéből a fűtveza derekába, a város centrumába lett áthelyezve, hol a forgalom a legélénkebb, és a hol fékszik, köröskörül: a legtöbb bolti helyiség és kereskedés. Valóban elismerésre méltó figyelem a postagazgatóság részéről.

Ha azonban nem a ház felé, hanem a ház

TÁRCZA.

Két barát.

— Caballero spanyol beszélye. —

A nap égető sugarait vetette Andaluziának egyik síkjára, a mely száraz és kopár volt. A virágok s a tavasz finom növényei elhervadtak rajta; csak itt-ott zöldelt néhány túske s aloe, melyek keménysége daczol minden időjárásnak befolyásával. Az erős szél porfelhőket vert fel, melyek oly forróak valának, mint a tűzhányó lávája. A derült ég s a tiszta nap mosolyogni látszottak rajta, hogy a földnek ily gyötrelmet okoznak. Csak a esordák állatai megedzett bőrükkel s az izmos spanyol, minden testi szenvedés megvetésével, állhatták ki ezt az égető légkört: amazok álla, ez énekelve! . . .

1782. aug. 20-án a esata triss nyomait lehetett látni ezen a síkon; holt lovakat, tört fegyvereket, összetaposott, vérrel áztatott fűvet. A távolban jó renddel vonult vissza egy spanyol hadesapat. Ellenkező irányban egy spanyol sereg parancsnoka azzal volt elfoglalva, hogy összegyűjtse türelmetlen katonáit s megbokrosodott lovait s aztán üldözőbe vegye az angolokat, a kik, ámbár száma nézve gyengébbek, a győző nyugalomával vonultak mégis vissza.

A harc téren egy fiatal ember ült egy fa alatt, s halavány arcát egy fa törzshez támaszta, míg egy másik, kinek szemei a legnagyobb kétségbeesést ártultak el, mellette térdelt, s kendőjével feltartóztatni iparkodott a mellének sebéből kiomló vért.

— Ó Felix, Felix, — kiáltá mély megindulással — meg kell halnod, és pedig csak érettem! Mért fogtad fel melleddel a nekem szánt esapást, miért fosztottál ekként meg a diesőséges haláltól? Hogy talán kétségbeesés s fájdalmas életnek tégy zsákmányává?

— Nem szabad kétségbeesned, Ramiro, válaszolta nyugodt hangon sebesült barátja, csak egy kissé gyengének érzem magamat, mert sok vért vesztettem, de a seb nem halálos. Egyébiránt felejtet, hogy a te kezéd, mely meg tudott engem boszulni, szintén meg van sebesítve.

— Csak gyors segítség menthetne téged meg mondá Ramiro, anélkül, hogy szavaira ügyelt volna. S mi egészen el vagyunk hagyatva. Hogyan szerzhethném meg számodra? Csak azt érzem, hogy nem vagyok képes téged itt hagyni; ám haljunk meg tehát együtt!

E pillanatban löngetés zaját hallották, Ramiro arra tekintett s felismerte vitéz szolgáját, ki a esatában urát elveszté s most aggdóva kereste őket.

* * *

Arahal Félix és Lerida Ramiro egymással régi, őszinte barátság által összekötött esafádokból származtak.

Együtt nőttek fel, egy ezrednél szolgáltak, a hol, ámbár még igen fiatalok voltak, kapitányi rangra emelkedtek, előbb királyi apródi állásban lévén.

Félix valamivel idősebb volt Ramirónál, s szilárdabb lévén a jelleme, nyugodtabb a természete s érettebb az elméje, oly befolyást gyakorolt bajtársára, a mely nemhogy esökentette volna, még fokozta barátságuk gyöngöségét, mert az egyikben megvolt a higgadság és elismerés, a másikban a részvétel és hajlandóság.

Azóta, hogy Félix életének kockáztatásával oly fényes bizonyítékát adta barátságának, határt nem ismert Ramironak iránta való szeretete. Védangyalának tekinté, s odaadásában képes lett volna erejét s egészségét feláldozni barátja ápolásának, a kit sebesülése hosszú ideig a betegágyhoz szegezett, ha meg nem tiltja ezt Félix, a ki felhasználta a barátság s betegség által szavainak kölesönzött tekintélyt.

* * *

San Roque utcáin végigvonult a Gibraltár ostromára kirendelt ezred, zenezóval, a mely anynyira vidám vala, mint egy baehans-ünnepély.

Szép, nők jelentek meg az erkélyeken, nézni a tiszteket, a kik gyöngéd pillantásokkal üdvözölték őket.

— Por vida mia! Nézd csak azt a szép aszszonyt odafenn, szolt Ramiro a mellette menő Félixhez.

Félix fölemelte szeméit s a város egyik legesinosabb erkélyén esodaszép fiatal nőt vett észre, ki a virágesepek mögött félig el vala rejtözve, mint a boldogságnak egy órája, melyet oly sok előz meg a reményéből.

— Nagyon jól ki tudod kémleni a szép nőt, — jegyzé meg Félix mosolyogva.

Tovább mentek, Ramiro azonban időnként visszafordult, hogy nézze azt, a ki lebilineselte figyelmét; s a nő is kísérté szemével a két tiszteket, kik közül az egyik magas termetű volt, megnyerő s előkelő mozdulatokkal, a másik kisebb, de fürge, szépformájú, büszke és élénk.

— Jobb lenne, Laura, ha távoznál, szolt oda fenn a korregidor s kézen fogta a feleségét, hogy elvezesse az erkélyről. Azok a katonák ugy bámészakodnak reád, mint a borju az uj kapura.

* * *

— Ha nem is éppen kitűnő, mindenesetre élénk volt a tegnapi bál, mondá Ramiro a tiszteket egyik esoportjában, mely a vásártéren gyűlt össze.

— Nem esodálom, hogy kedélyesnek találad, szolt egy vadászhadnagy, a ki éppen oly fáradhatatlan vadász volt a táncz, mint a esata színhelyén. Szavamra, jól kellett mulatnod. Elvezet volt reám nézve megfigyelni a korregidort, a kinek kedve lett volna keresztül szürni téged a szemével.

— Keresztül szürni engem? Es ugyan miért? kérdezte Ramiro.

— Tetszik nekem a kérdés! Tán azt kívánád, hogy egy figyelmes férj jóakaró tekintettel

Különfélék.

Kinevezések. Az állandó kataszterhez kinevezetett újabb: Semsey Ádám, Kösch Arthur és Krajnyik Kálmán, mindhárom Eperjesre; továbbá kinevezetett a fehértemplomi gimnáziumhoz igazgatónak: Gerevics Gusztáv, helybeli gymnasiumi tanár, ennek helyére pedig Babik József, eddigi helyettes tanár, a helybeli államgymnasiumnál. Osztintén gratulálunk mindnyájának.

A helybeli magyar-német egyház mult vasárnap július hó 19-én egyházi közgyűlést tartott, melynek nevezetesebb tárgyai: a tiszai kerület, kívánván területén, két felsőbb leánytanodát kerületi segélylyel felállítani, felszólítja az eperjesi egyházat: adna terjedelmes és indokolt véleményét az iránt, hogy mit ajánl fel maga részéről a fent nevezett cézélra, részletezve tüntesse ki egy ilyen intézetnek, mely internátussal volna összekötendő, évi költségvetését és végre mily segélyt igényelne e cézélra a kerülettől. Dr. Mosászkó Győző egy igen alapos és kimerítő munkálatban felelt mind a három tételre, mely vélemény szerint 3000 forint évi segélylyel egy ilyen leánynevelde létesíthető. Az egyházi közgyűlés e véleményezést elfogadta s a püspökhöz felterjesztetni határozta. — Ugyanazok a folyó évben lesz századik évfordulója annak, hogy a helybeli protestáns egyház II. József császár uralkodása alatt, az Orariumtól visszavásárolta 6000 forintot az egyházat és kollegiumot. Ezen esemény századéves örömmünepét folyó évi szeptember 6-án fogja megülni, mely alkalomra a tiszai egyházkerület itt fogja tartani kerületi gyűlését. Ez örömmünep örökítésére elhatározott a templomnak tatarozása, mely munka 1000 forintnál több pénzbe fog kerülni. Hogy ezen kiadás az egyházi pénztárt ne terhelje, a gyűlés folyama alatt megkezdett az önkéntes adakozás e cézélra, mely rövid negyedóra alatt 300 forintot eredményezett. A gyűjtés az egyháztagok közt folytatattatni fog, de már ezen eredmény alapján határozott a tatarozás mielőbbi foganatba vitele. — Végre sok oldalról nyilvánult öhaj következtében, Szilágyi Mátyás theologiai tanár, ki szép szónoklata által rövid idő alatt megnyerte az egyháztagok tetszését, segédlelkésznek megválasztott, a részletes pontozatok és a két lelkész közti viszonyoknak megállapításával a presbyterium lett megbízva.

A sokat emlegetett 23 milliós örökségben mégis van valami. Tény, hogy a 85 éves korában elhalt Goldner S. itteni sebési származású, tény, hogy mintegy 50 éve költözött el innen, tény, hogy gazdag ember volt, a ki minden évben segítette legnagyobb részt nyomasztó szegénységben tengődő itteni rokonait, tény végre, hogy bár állandóan Baden Badenben lakott, Párisban nőtelen állapotban meghalt, törvényes gyermekek nem hagyván maga után. Hogy a tényállásokról és közelebbi körülményekről itteni rokonai — mint Fényessy József, Kaufmann Vilmos, Weingarten Régi, Grossmann Lotti, Kornfeld Feige, Neumann Sali, Fuchs Eszter és többen, mintegy negyvenen — biztos tudomást szerezzenek, két megbízottat dr. Glück Lipót és dr. Horovitz Simon ügyvédek személyeiben küldtek ki saját költségükön Baden Badenbe, s ha a szükség úgy kívánná Párisba is, azon kívánattal, hogy arannyal megrakott szekerén térjenek vissza.

II-ik kimutatás a czeméthei fürdő vendégeiről július hónapra 1885 Lépes-Gömör Erna Salgó-Tarján, Schulek Gusztáv Eper-

udvarában fekvő hivatalos helyiségek felé irányozzuk lépteinket, aligha fogunk elismerőleg nyilatkozhatni. A főtezárol a házba betérve, — mert hiszen talán csak nem fogjuk a helyiségeket kerülve a magyar-utcai bejárat útján felkeresni, — az udvarban házi állatoktól származó és — orvosok véleménye szerint — tüdőbajban szenvedő betegek számára igen indikált szag űti meg orrunkat, mely fokoztatik a jobbról-balról felállított s részben „Hier“ felirással jelezett helyiségekből keletkező intenzív, hygienikus hatással nem bíró parfüm által; áthaladva e kettős bajon, ajtóboz érünk, menekülni akarunk, fogjuk az ajtó kilincsét, de ime szemünkbe tűnik a tiltó felírás, hogy ott a bemenet nem szabad; tehát csakugyan a magyar-utca felől kellett volna jönnünk, sietünk a magyar-utcahoz legközelebbi ajtó felé, de ott is hasonló tiltó feliratra találunk, visszatérünk a felirással el nem látott s épen azért általunk figyelemre nem méltott középső ajtó felé, a mely csakugyan az igazi bejárat a publikum számára, együgyű gyarlóságunkban nem tudván annak okát feltalálni: hogy miért nincs ellátva ezen ajtó azon egyszerű felirással: B e m e n e t.

A publikumnak szolgáló előcsarnok berendezését elég kényelmetlennek kell nyilatkoztatni, különösen az értékek feladására szolgáló részen egyetlenegy kis ablak van, a melyen át történik a pénz levelek, utalványok, csomagok fel- és kiadása s itt kéri a régi elv: a publikumnak szüksége van a postára, a publikumnak tehát törődnie kell; ha a postához hozzá akar férnie, vigyázzon a zsebére, nehogy az ott bizonyosan uralkodó toladás közepette, p. o. vasárnap a déli órákban, lelketlen zsebmetszők által tárczájától, órájától megfosztassék.

Komolyan mondva, midőn látjuk, hogy a kormány más városokban rénteg summakat költ, hogy köztinteztet és intézmények számára palotákat építsen, talán nem vagyunk szerénytelnek, ha kívánjuk, hogy postának, távirtdának építsen nem palotákat, hanem a publikum igényeinek megfelelő ezélirányos házakat, melyek ugyis a megtakarított szállásberek által, jól kamatozó jövedelmet nyújtanának a befektetett tőkék után.

Fővárosi levelek.

II.

A fővárosból írok és még mindig nem a kiállításról. Nem vagyok szakember s ha első futó benyomásaimat mindjárt papírra vetném, könnyen úgy járhatnék, mint az „Egyetértés“ külföldi levelezője a múlt héten, a ki úgy találta, hogy Keeskemétnek több műveltsége van, mint az egész nagy Németországnak s hogy Páris csak egy kis mezőváros Budapesthez képest, mivel — roppant izléstelen kéményeket látott ott a háztetőkön. Azt is kiemeli, hogy a budapesti Svábhegynek nincs párja az egész világon. No, ebben az egyben aligha közel nem jár az igazsághoz. Nem magát a hegyet illetőleg, hanem azt a szép kilátást, mely innen a szemnek nyílik. Csak úgy rajzik most a főváros a vidékiektől, de egyik sem mulasztja el a Svábhegyre való kirándulást s ajánlom, hogy önk se mulasztják el, ha a kiállításra elméne. Fővárosunk emelkedésével arányban folyton szaporodnak a nyári lakok is a környéken. Azokat a kopár mészhegyeket, melyek a budai oldalon elnyúlnak, lassanként viruló ligetekké varázsolja át Budapest

intelligenciájának pénze, szorgalma, főleg pedig páratlan izlése. S a mint a kopár dombok megváltoznak, megváltozik a város éghajlata is. Még csak pár éve, Budapest a világ legegészségtelembb metropolisai közé tartozott, s nem telik bele egy évtized, egyike lesz a legkellemesebb és legegészségesebbeknek. Tudjuk a történelemből, hogy Olaszthon éghajlatát is a római nép kertészkedő hajlama teremtetta meg, a legdélszakibb növényeket honosította meg a tenger mellékén. Kiesiben így van a dolog Budapesttel is. Hogy más példát ne említsék, ott van a Gellért-hegy, ez őskori sziklatömeg, melynek délnyugati oldalán most villa mellett emelkedik s annyira szelíd fekvése van, hogy már klimatikus gyógyhelylyé való átalakítását is szóba hozták.

Azonban most jut eszembe, hogy a Svábhegyről akartam írni. Legkellemesebb kiránduló helyek itt a Széchenyi-hegy és az Eötvös-völgy. Ez utóbbiban írta a nagy költő „Karthauzi“-ját s fekvése nagyon hasonlít az eperjesi „Erdei lak“-éhoz. A nyaralók hazafias érzelmű lakói legközelebb mozgalmat indítottak meg egy Eötvös-szobor felállítását iránt a völgyben. E czéllal hangversenyeket rendeznek az Eötvös-villában. Az első folyó hó 18-án ment végbe, hanem a rendezők kissé megjárták. Van ugyanis a Sváb-hegyen egy lelkes és vállalkozó szellemű tanító, a ki fejébe vette, hogy megelőzi és felőzi a királyi tanácsos urakat s kapta magát, egy héttel előbb nagy táncmulatságot rendezett, boldognak boldogtalannak árulva potom áron a jegyeket. Az eredmény nem is maradt el. A Sváb-hegy összes intelligenciája becsődült, hanem begyülekezett egyuttal ös Budavárának valamennyi elegáns szabó- és borbélylegénye s ök vitték a hangadó szerepet. Képzeltetni, mennyire lehűtötte ez a demokratikus intermezzo a lelkesedést, úgy hogy mikor egy héttel később az igazi rendezők küldték szét a meghívókat, a közönség jó része — gyanúperrel élve — otthon maradt.

A Sváb-hegyről szép árnyas út vezet át a zugluti Normafához és „Disznófőhöz.“ Az előbbi egy vén tölgy, melynek nevét ama bizonyos tanító úgy magyarázta meg, hogy ott a normannok ütközetet nyertek, ez utóbbi forrás — volt, de csak volt, mert jég hideg habjait a tulajdonos pár hóval ezelőtt jónak látta a maga villájába bevezettetni. S még csak nem is rossz üzletet csinált vele, mert a kik eddig szomjukat a forrás hűs vizével oltották, most kénytelenek a tulajdonos úr vendéglője söréhez folyamodni, hogy új erőt gyűjtsenek a János-hegy megmászására. Ez a legmagasabb pontja az egész vármegyének, honnan fel a Mátraig nyílik kilátás. A lélek átszellemül e bővülő látványon, völgy, halom, város, folyó egy tündérműppé olvad össze alattunk s derült időben az ég azurja Róma bívós kékü egével látszik versenyre kelni Mintha az ország kellő közepén emelkednék ez orom, honnan fejedelmek szókták áttekinteni a haza tereit. 1882-ben romantikus szellemű királynénk több hónapon át időzött e hegyvidéken, meghágtá a János-hegy ormát is s ennek emlékéit egy márványlap örökíti meg a tetőn, a következő lelkes epigrammban:

„Itt állt s nézett szét Erzsébet, drága királynék,
Hol koronázott fő tán soha nem vala még.
S míg itt elragadó látványon lelke merengett,
Érzé: országát szíve feléje dobog.
Hódolatunk e hegyet nevezé Erzsébet-oromnak,
Fogjuk, míg magyar él, áldani lába nyomát!“

Albert József.

kisérje azt, aki nagyon mélyen bele néz a felesége szeméibe?

— S különösen ha az illető még fiatal is, tette hozzá egy dragonos tiszt, eltávolítva homlokáról a sápkája rojtját.

— S hozzá oly ékes beszédű, mint szent Ágoston, tette hozzá egy másik tiszt.

— S vállalkozó, mint Kolumbus, szólt egy harmadik.

— S be tud lopózni, mint Éva kigyója, jegyezte meg a negyedik.

— Ha így van, válaszolá Ramiró, ok nélkül nyugtalankodik a korregidor, bizvást felhagyhat minden gyanuval.

— Jobban is illenék ez a potrohához, válaszolá a vadásztiszt. Oly kincset őriz, a melynek bírást nem érdemli meg. Lerida, te ezzel a hódítással több dicsőséget értél el, mint Gibraltár előtt.

— Hagyjatok fel tréfáitokkal, mondá Ramiró. Szerenesétlenségünkre a lassu ostrom tétlenségre kárhóztat, s azt hiszem, ebben rejlik a forrása ennek a sok szóbeszédnek.

— Látom, hogy testtel-lelékkel benne vagy a eselszövényben, szól Felix a barátjához, midőn a többiekől bucsút vettek. Nem kellene azonban elfelejtene a dalt:

Yendo y viniendo
fume enamorando;
empece riendo,
i yacabé Morando!

— Jámbor elmélkedés az egész, válaszolá Ramiró. Nézd a várfalakat, melyek halált küldhetnek reánk. Isten tudja, meddig maradunk még életben. Egyébiránt kérdezd meg az öregeket meddig voltak huszonöt évesek. Legyünk hát jókedvűek, Felix és élvezzük az életet.

* * *
A szegény Romiró, ámbar egész éjjel nem hunyta be szeméit, mégis korán felkelt, kilépett

erkélyére s a karfájához támaszkodott, nem ügyelve a napra, mely felbukkant a láthatáron, hogy hajnali harangszóként felébresztesse a mindenséget. Szenvedélyes természetű levén, a végsőig ment szerelmében, különösen, ha el nem hárítható akadályokkal találkozott. Hiába részesült azonban hasonló viszonyzásban forró érzése: a féltékeny férj válaszfalak állított a szerelmesek közé. . . . Laura nem hagyhatta el lakását, a mióta a felébredt a gyanú férjére. Olykor-olykor egy néma és aggályos találkozás a templomban, néhány szó éjjel a vasrác mellett, ha sikerül Ramirónak áruházban arra menni: néhány levél, a melyek több könnyet mutattak, mint szavakat; ez volt minden tápláléka határtalan szenvedélyének, a fiatal, derült, valódi andaluziai szenvedélynek, mely a jövőt keresi anélkül, hogy beérné az emlékezőssel. Ramiró átkozta ezeket az akadályokat s kétségbeesett hangulatba volt.

Annnyira belemélyedt komor gondolataiba, hogy az öreg Máriaának kétszer is köhögnie kellett, hogy magára vonja a figyelmét. Laurának a dajkája s meghittje volt ez a Mária; végigment az erkély előtt s jelt adott neki. Ramiró csakhamar lesietett s némi távolságban követte az öreg aszszonyt, de nem mert senkire se nézni, nehogy észrevegyék.

Sok kerülő után elvezette őt Mária egy félre eső utcába, melyet egyik oldalon egy kolostor magas falai, a másodikon a korregidor kertjének falai szegélyeztek. Ott aztán megállott s átnyújtott Ramirónak egy levélkét, melyet rögtön felnyitott, hogy elolvassa a következő szavakat: „Férjem vidékre megy; az éjjel szabad vagyok s beszélhetek veled; ez az első és az utolsó éj.“

Ki írhatná le Ramiró elragadtatását, ha nincs meg benne az ő égő lelke és szenvedélye? Forró csókot nyomott a levélkére, a mely ezuttal nem volt könnyekkel áztatva; néhány betűje azonban

remegő kézre vallott s elárulta az izgatottságot, amellyel írták. Eppen oly elragadtatással esőkolta meg a Mária sovány kezét is, kivette telt erszényét, átnyújtotta neki, órangyalának, jöltezőjének nevezte őt. Az öreg dajka arcvonásai azonban egyszerre megváltoztak. Főlemelte görnyedt termetét, megélenkülték szeméi s büszke megvetéssel nézett Ramiróra.

— Uram, mondá, kinek tart engem? A mit úrnómért teszek, meglehet hogy bűn, de ha pénzt tenném, beestelenség lenne.

S eltűnt a kert hátsó ajtaján.

* * *

A legnagyobb kétségbeesésben találta a hazatérő Felix Ramirót. Szép fekete hajfürtjeit tépdelte s ide-oda csapkodta a butorokat.

— Mi a bajod? volt az első kérdése.

— Atkozott legyen a katonai szolgálat, ez az aranyos rabság! kiáltá Ramiró. Atkozott az ezredes, a zsarnok! Atkozott az óra, midőn e vállrojtokkal oly bilineset tetek reám, a melyet nem törhetek szét.

— Még mindig nem értek semmit a lármából. Talán ezivódásod volt az ezredessel?

— Nincs itt szó ezivódásról, hanem az életem boldogságáról. . . . Előtted nincs hitkom: vedd és olvasd.

E szavakkal átnyújtotta Laura levélkét, melyet Felix hamarosan átfutott.

— Nos? kérdé.

— Nos nem vagyok-e én a világ legszerencsétlenebb embere?

— Ezek a sorok az ellenkezőt sejtetik, válaszolá Felix.

— Hát nem tudod, hogy ma az előőrsre vagyok kirendelve? kiáltá Ramiró, kezét tördelve. Felix mosolygott.

— S ez az egész oka kétségbeesésednek?

jes, Schulek-Balla Sarolta Eperjes, Schulek Thea Eperjes, Prunyi Gedeon Debreczen, Prunyi-Grexa Cornelia Debreczen, Lakner István Eperjes, Horváth Mihály Budapest, Horváth-Würzler Ida Budapest, Kobilicz Lajos h. százados Lőse, Kobilicz-Zolnay Cornelia Kassa, Mérey Aurél k. törvényszéki bíró Eperjes, öz. Bajer-Kohány Lotília Eperjes, Tóth Lajos Soóvár, Tóth-Palóczy Ilona Soóvár, Klein Fülöp Kassa, Engländer Gizella Szentkereszt, Leczkovits-Muska Berta Budapest, Leczkovits Elemér Budapest, Leczkovits Gyula Budapest, Leczkovits Ilonka Budapest, Karnis Zsuzsanna Eperjes, Slaviska Mária Eperjes, Dunin-Labeckich Mária Krakó, Glosz Károlyné Valeria Eperjes, Glosz Lenke Eperjes, Hodossy-Semsey Eva Eperjes, Katzenberger Ferencz Schwedlér, Wexberg Rozália Zsebfalu, Weisz-Korn Sarolta Kassa, Mikolík Kálmán Budapest, Mikolík-Barts Janka Budapest, Mikolík Mathilde Eperjes, Friedmann Sámuel Kassa, Friedmann Regina Kassa, Zsarnay-Zatorszki Karola Eperjes. — Állandó vendég 60, átutazó vendég 150, összesen 210. Első kimutatás szerint: állandó vendég 71, ideiglenes vendég 206, összesen 487. — Kelt C z e m é t h é n, július 18-án 1885. A szeméthei fürdő felügyelősége. — Ezen kimutatás szerint itélve és a menyiben magán tudósításaink is összehangzanak e kicsiny, de bájós fürdőhelyben minden szoba megtelt, sőt tudomásunk van róla, hogy több vendéget, ki itt akarta tölteni a nyarat, el kellett utasítani, mert számára szállás nem volt. Igen helyeselnék az igazgatóság szándékát, mely szerint a legközelebb tartandó közgyűlésnek egy új lakház építését akarja javasolni. A múlt közgyűlés elhatározta volt, hogy a városi roskadozó félben lévő vendéglői helyiségeket díszes emeleti házzá építi fel saját pénzén, s azt a városnak a bérleti idő leteltével ingyen engedi át birtokába, ha a város a bérszerződést hosszabb időre megnyitja a jelenlegi feltételek mellett. A városi közgyűlés ezen ajánlatot, bár beismerte, hogy maga nem építhet, visszautasította, ennek a következtében a közgyűlés elé terjesztendő javaslatában az igazgatóság ajánlani fogja, hogy ezen új ház a társaság tulajdonát képező házak sorában építtessék.

Ipariskolánk. Előttünk fekszik a sz. kir. Eperjes városa ipariskolájának első évi értesítője, szerkesztette Lévy István az ipariskola ideig. igazgatója. Megtudjuk belőle az ipariskola alapításának történelmét, melynek egyes momentumait annak idején lapunkban említettük, az ipariskola bizottságának tagjait, a működő tanítói testületet — mely igazgató és vallásitanítók kivül 7 rendes tanítóból állott — megismerjük a tantervet és végre többféle táblázatos összeállításban a tanoncok számát és egyéb minőségét. E táblázatok sorából kettő érdemel különös figyelmet: az egyik kimutatja az osztály megnevezését, s itt nagyon is szembe szökő iparos osztályunk lelki szegénysége, a jövőt tekintve, hogy ha az iparos iskola meg nem nyílik; az év végén létezett 278 tanonc közül 143 járt az előkészítő osztályba, azaz a létező tanoncok nagyobb fele nem tudott az év elején olvasni és írni, s így szükség volt, hogy ezen mesterségekre tanítsassék: a többi 135 legfeljebb az első osztályba volt sorozható s így az iskolázatás legalsóbb fokán állott csak: olyan tanonc, kit második vagy harmadik osztályba lehetett volna helyezni, vagy teljességgel nem volt, vagy csak oly csekély számban, hogy ezen néhánynak kedvéért külön osztály nem nyitattatott. S ilyen mivelttségű iparosok legenyém képesek a külföldnek képzett, iskolázott s mivelt iparosáival

mondá. Hisz te megfutsz egy esep vízben. Átváltozom én a szolgálatot; majd ha rám kerül a sor, te fogsz helyettesíteni.

Ramiro átölelte a barátját.

— Felix, edes Felixem . . . Te az én boldogságomra születted. Miként hálálhatom meg valaha gyöngédségedet és a barátságodat?

— Hát nem csak azt teszem-e, a mit az én helyemben te is megtennél?

Ramiro válasz helyett odaszorította barátját a szívéhez, mely éppen annyira tele volt szerelemmel és barátsággal, mint reménnyel és hálával.

* * *

A nap méltóságteljes egyformasággal kelt fel a láthatáron.

— Nagyon sietsz, Mária, szólta Ramiro, aztán kiosont a kertajtón, mely gyorsan becsukódott mögötte.

Mily boldognak érezte magát Ramiro! Bús-keséggel s szerelemmel volt eltelve a kebel; szíve mélyében érzé, mely felindulásba hozza a lelket a valódi, a viszonzott szerelem. Örömjongva magasztalta sorsát s izgatottságában nem is vette észre a vele szembe jövő vadászhadnagyot. A mint megpillantá, ki akarta kerülni, de a hadnagy hozzá esatlakozott.

— Mennyire örvendek, hogy láthatlak, Lerida! Azt hittem, szolgálatban voltál az előrsnél.

— Nos, és miért?

— Semmiség az egész, válaszolta a vadászhadnagy. Az angolok kirohanást tettek s az előrs parancsnoka elesett.

* * *

Az 1833-ik év egyik vasárnapján sok nő sietett ki a városból, főleg köpenyben, szalagokkal s virágokkal ékesítve, a város nemis ifjú lóháton és gyalog. A vidám csoport balra tért s jobbra valódi

versenyre kelni. — A másik osztályzat, mely a kimutatásban feltűnt, az, a mely kintteti a tanoncok születéshelyét, ez szerint volt eperjesi 116 és vidéki 162, vagyis az eperjesiek a tanoncok $\frac{2}{3}$ -a, a vidékiek pedig $\frac{1}{3}$ -ét teszik, s így Eperjes városa pótolja azt, a mit iskolázatás körül mulasztott a vidék. A jövő iskolai év szeptember elején veszi kezdetét. Felhívjuk az érdekelt szülőket és mestereket, hogy használják fel az alkalmat, küldjék a gondjukra biztostakat ezen iskolába, s ne várják hogy ellenkező esetben a törvény szigora reájuk alkalmaztassék.

A magyar Kárpát-egyesület folyó évi rendes közgyűlése augusztus 2-án fog Tatra-Füreden (O-Schmeks) megtartatni. Azon tagok, kik ezen közgyűlés alkalmából a Tatra vadregényes vidékeire rándulni akarnának, fűrdő vasuti menettérít jegyek igénybevételével utazhatnak 33%-nyi díj leengedéssel.

A bártfai fürdőben július 19-ig 305 család 690 személylyel lett, mint fürdővendég bejelentve. A szokásos Anna-bál vasárnap július 26-án fog megtartatni, és a nagyszámu vendégsereget s Sáros megyének e tekintetbeni jó hírét tekintve — mely szerint a legjobb tánczosok hazája az — nem lehet kételkednünk, hogy mint mindig ez évben is fényesen fog sikerülni.

Az aratás szerze-szejel foly a megyében a legkedvezőbb időjárás mellett. Búzában különösen annak minőségét tekintve, igen jónak mondják a gazdák az aratást, kevésbé felel meg a várakozásnak a rozs, mely keveset fizet és közepeszerű minőségűt ad, a tavaszi vetések állása ott, hol jég és zápor nem tett kárt, eddig igen biztató, a városi határon ezeknek aratása megkezdődött már: — a mi a felföldnek fő-terményét a krumplit illeti ez eddig igen szépen áll, a piacra hozott gumók nemcsak egészségesek, hanem kiválóan nagyok és fejlettek; ha augusztusban nem éri baj, jó krumpli termésnek nézünk eleibe.

A párisi magyar-egylet e hó 5-dikén tartott közgyűlésében elhatározta, hogy építendő háza ügyét újra felveszi és a hazai közönség figyelmébe ajánlja. Már 1877-ben 250 darab 100 forintos kötvényt boesajtott ki, melyből 1878. december végéig 120 darab el is kelt. Amaz idő óta azonban mit sem tehetett, hogy ezéjához közelebb érhesse: az idők rosra fordultak. A párisi házelkek ára felszökött, a nemzet figyelmét és jótékonyágát elvonták Bosznia és a szegedi árvíz. Most a viszonyok jobbra fordultak. A házelkek Párisban olcsóbbak, a magyar országos kiállítás tényes eredménye és a külföld által is bevallott teljes sikere hazánk figyelmét az iparra irányítja, és a párisi magyar egylet megragadja az alkalmat hogy végre felépíthesse saját házat, mely a Magyarországból érkező iparosoknak az első segélyt nyújtani lesz hivatva. Emlékiratot fog az egylet nevében a hazaügyi bizottság kibocsátani, melyben felkéri a hazai közönséget, a városokat, pénzintézeteket, ipartársulatokat és gazdag főurakat, venné meg a megmaradt 130 kötvényt. Reméljük, az egylet, melynek hivatása a magyar iparban és kihatása annak emelésére, az országos kiállításon is tapasztalható, nem fog felhívásával kudarcot vallani.

Az Uj-tátrafüredi utolsó hetedik kimutatás szerint, mely terjed július 18-ig, e bájós klimatikus gyógyhelyen megfordult 274 fél, összesen 735 személylyel.

Köszönetnyilvánítás. Glós Károly úr szives volt az „Eperjesi Széchenyi-kör” könyvtárát — ezen

ellentétet lehetett észrevenni. Egy kapuzinusz hitterítő a töltésre felmelve, nagy néptömeg előtt prédikációt tartott. A tömeg hajadon fővel, félközt képezett körülötte s hasonlított egy legyezőhöz. Nemi távolságban egy angol állt egy fa alatt s lerajzolta albumába a tiszteletreméltó kapuzinusz arczát. Egy paraszt bepillantott az albumba, s mosolyogva, spanyol ószinte szívélyességével mondá: Per vida mia! Az arcz annyira hasonlít az eredetihez, mint egyik szem a másikhoz. A kegyelmes ur nagy festő, s ha angol, furesa szinben tűnhetik fel előtte ez a szent ember, a ki talán néhányat az apái közül lekasabolt!

Csodálkozó pillantást vetett angolunk a spanyolra, a ki így folytatá:

— Igen, uram, az ő kardja 1782-ben ugyancsak dolgozott, Gibraltar ostrománál nagyon kintünteté magát, mignem . . . de ez hosszú história.

Az angol kérte, beszélje el, s a jó ember, a ki voltaképen örvendett, hogy beszélhet, közlé vele azt, a mit már tud az olvasó.

— A fájdalomtól magán kívül volt, végzé a spanyol, mert ő okozta a szenvedélyével barátja halálát. Két út közt volt választása: a halál és a töredelem közt. Istennek hálá, keresztény volt s elég bátor az utóbbit választani.

Az angol egészen más szemekkel nézte most a hittérítőt. Gondosan megfigyelte, hogy áthatoljon az alázatos és nyugodt arczon.

Nem találta azonban a könyvek nyomait, nem fájdalmas arczvonásokat, s oly tekintetet sem, mely valamely emlékeztést árult volna el. Minden eltűnt a nyugodt, tisztes arczról. Nem az időnek volt ez munkája, hanem újjászületés. Az erény elválasztá szívét a világtól s felemelte arra a magaslatra, a hol, mint Lamartine mondja, még az emlékezés is nyom nélkül elenyészett.

évben mar harmadszor — 16 beces müvel, összesen 21 kötetben, gyarapítani. Adományáért fogadja köszönetemet. Eperjesen, 1885. évi július hó 22-én. A Széchenyi-kör nevében: Tuhrinszky Károly, s. könyvtárnok.

A soóvári kisedővő-menhely folyó hó 30-án délelőtt 10 órakor tartja ez évi zárvizsgáját. Nemesak az érdekelt szülők, de minden ember és gyermekbarát, különösen a magyarosítást szívükön hordó közönség, ezen alkalommal ott szívesen látott vendég.

Nincs többé hortyogás. Egy híres tudós nemrég kimerítőleg foglalkozott a hortyogás elméletével. Vizsgálódásai nyomán következőképen magyarázza ezeknek a kevéssé melódikus hangoknak a keletkezését: A száznak nyitva tartása által a gégefő közvetlen összeköttetésbe jut a légköri levegővel. Ennek következtében a hangszálak kiszáradnak és ebben a száraz állapotjukban való rezgéseikkel okozzák a hortyogásnak nevezett kellemetlen hangokat. A derék tudós ellenállhatlanul biztos szert is talált a hortyogás ellen. Ez a szer az ugynevezett spanyol szappan, a mely szódából és olajból áll. Ezt a szappant kell nyalogatni a tudós ur rendelése szerint s akkor 48 óra alatt meg a legmegátalkodottabb hortyogók is megszűnnek borzasztó hangjaikkal betölteni szerenesetlen áldozatok éjjeleneki néma esendjét. A legfuresőbb a dologban az, hogy — mint ugyancsak a tudós ur állítja. — a szappananyag kigyógyít ugyan a hortyogásból, de nagy hatással van az illető páciens kedélyére, mert az a spanyol szappan gyakori használata által nagyon keserűvé és esipössé válik. — Annyi különben bizonyos, hogy a fölledező tudós egy kicsit megkészt a találmányával, mert ha harmincz esztendővel jött volna rá, az angol bank rögtön kifizett volna neki egy kerek millió forintot aranyban. Ezt az összeget ugyanis egy dussgazdag angol bankár, az a bizonyos Mr. Smith tette ott le, akinek a miatt ment el a kedve az életől, mert a saját hortyogása mindig feléberszette s így egyetlen egy nyugodt éje sem volt szegénynek. Egy milliót ígért annak, aki megszabadítja ettől a bajtól, de a milliót senki sem nyerte el és Mr. Smith utóljára föbelötte magát.

Földbirtokosaink számalmas helyzetével foglalkozott a zalamegyei gazdasági egyesület folyó hó 5-én tartott évi közgyűlésén, mely a földmivelési miniszterhez egy emlékirat felterjesztését határozta el. Az emlékirat élénk színekben tünteti elő a közzgazdaság szomorú állapotát és különösen a földbirtokosok számalmas helyzetét. Ezen viszonyok okául felhozza a többi közt a földadót, mely aránytalan és elviselhetlen terheket ró a mezőgazdákra. Okozza a rossz közlekedést; végül a mezőgazdasági érdekekben szükségesnek tartja a földbirtok méltányosabb megadóztatását, a helyi érdekű vasutak szaporítását, a tözsdői ügyletek kellő megadóztatását, a tűz- és jégkároknál az állami biztosítás keresztülvitelét, védvámok felállítását, a borkivárasnak törvény általi szabályozását stb. Elismerjük, hogy földbirtokosaink helyzete sok kívánni valót hagy fenn s méltányoljuk is a zalamegyei gazdasági egyesület törekvéseit, csakhogy a földmivelési miniszterhez felterjesztendő emlékirat oly javaslatokat is tartalmaz, melyek földbirtokosaink szomorúnak jelzett helyzetén vajmi keveset segítenének. Sokat kér s veszélyeztetni a keveset.

Az erdőőri szakvizsgák az idén október hó-én és a következő napokban a következő városokban fognak megtartatni: Budapestben, Pozsonban, Besztercebányán, Miskolcon, Kassán, Maramaros-Szigeten, Kolozsvárott, Brassóban, Temesvárott, Zomborban, Pécsen és Szombathelyen. A vizsgák letétele iránti kérvények a vizsgák székhelyére az illetékes kir. erdőfelügyelőhöz nyújtandók be.

Ménvásarlás. A földmivelési miniszterium ez évben ismét nagyobb számu tenyészárnt szándékozik bevasárolni, fedezés ezéjából. Eneélfogva a miniszterium lötenyésztesési osztálya felhívja mindazon hazai lötenyésztesőket, kiknek birtokában 3 $\frac{1}{2}$ -évet meghaladott, de 8 évesnél nem öregebb, tenyésztesre alkalmas ménlovak vannak, hogy ha azokat az állam részére eladni óhajtják, a származási adatok, az ár és lakhely megjelölése mellett 50 kros bélyeggel ellátva, augusztus hó 15 ig jelentsek be.

Európai körut kerékpáron. Kaszás István európai körútjára e hó 5-én, vasárnap indult el kerékpáron Budapestről s utiterve szerint Bécs, Linz, Salzburg, München, Stuttgart, és Strassburgon át 20-án érkezik Parisba. Innen Doverbe indul s 31-én hajóra ülve, augusztus harmadikán Londonba ér. Innen 10-én folytatja útját kerékpáron Coventry és Birmingham érintésével Linn kikötő városig, honnan ismét hajón utazik Hamburgba. Hamburgból 20-án indul és Boroszló, Krakkó, Eperjes Kassa, Gyöngyös, városokon át aug. végén érkezik meg Budapestre, tehát körülbelül 3500 kilométer utat két hónap alatt szándékozik megtenni.

Szerkesztői üzenet.

Ch. R. urnak Eperjesen. Csevegés. Magna petis Phaeton. Nem kőzhethető: félünk hogy olvasóink fogai megvásulnának ily éretlen gyümölcsön.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Regalien Verpachtung.

Am 28. Juli 10 Uhr Vormittags gelangen die gesammten zur Excellenz Stefan Graf Erdödy'schen Herrschaft Gábolto gehörigen Wirtschaftser und Mühlen der Gemeinden Gábolto, Czigelka, Frieska, Kuró, Pirova, Alsó-Tvaroseza und Eelső-Tvaroseza für die Jahre 1886, 1887, 1888, im Offert — und Licitationswege zur Verpachtung.

Nähere Auskunft bei der

1085. sz. 3—2 Gutsverwaltung in Gábolto.

SZOLYVAI POLENAI OLENYAI

savanyúvizek, valamint
LUHI-ERZSÉBET
gyógyforrás vize. — mindannyian kitünő üdítő italok s járványos betegségek alkalmával is nagyhatásúak, — megrendelhetők
MARSALKÓ KÁROLY
munkácsi uradalmi ásványvizek bérlelőjénél **Nyiregyháza**n, s kaphatók országszerte minden nevezetesebb gyógyszerárakban, fűszerkereskedésekben és vendéglőkben is.

Rögtön haszonbérbe adandók a gróf Dessewffy urak tulajdonához tartozó **szedikerti és hanusfalvi szeszgyárak**.
A haszonbéri feltételek **Fest Lajos** ügyvéd irodájában megtudhatók.

Die den Grafen Dessewffy gehörigen **Spiritus-Brennereien** werden in **Pacht** gegeben.
Die Pacht-Bedingnisse sind in der Kanzlei des Advocaten **Ludwig Fest** in Eperies zu erfragen.

1097. 3-1.

Az első osztrák

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság

Bécsben, IV., Heumühlgasse 13. Alap. 1817-ben.

Markert M. vezetése alatt

ajánlja nagy árúraktárát, melyben kész ajtók és ablakok bezárolag kapesokkal, ugyszintén puha hajótalajok s tölgyfából amerikai fries- és parquettalajok.

A gyár szárazfa-anyagjának nagy raktára által, mint szintén kész áruinak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fentnevezett árukból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik **portálék** előállítására, **kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák** stb. stb. berendezésére is, nemkülönbö min-dentéle, gépekkel előállítható **faművek** elkészítésére, adott rajzok és minták után, kivéve a háziutorokat.

1016 12-5

Berncvits Gusztáv gyorsajtó nyomása Kassán, malomteleza 14. szám.

AZ "AZIENDA" OSZTR.-FRANCIA ELEMI- ÉS BALESELBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG VAGYONMÉRLEGE AZ 1884. ÉVI 12. HÓNAPJÁIG

Leírás	frt	kr	frt	kr
1. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	143 00	—	143 00	—
2. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	6274 23	—	6274 23	—
3. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	7538 96	—	7538 96	—
4. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	3796 50	—	3796 50	—
5. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	12000 00	—	12000 00	—
6. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	2 00 00	—	2 00 00	—
7. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	5 000 00	—	5 000 00	—
8. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	30 000 00	—	30 000 00	—
9. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	5 0 00	—	5 0 00	—
10. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	140 000 00	—	140 000 00	—
11. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	7 150 000 00	—	7 150 000 00	—
12. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	8250 45	—	8250 45	—
13. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	872 11	—	872 11	—
14. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	1 8229	—	1 8229	—
15. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	50886	—	50886	—
16. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
17. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
18. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
19. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
20. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
21. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
22. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
23. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
24. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
25. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
26. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
27. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
28. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
29. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
30. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
31. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
32. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
33. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
34. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
35. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
36. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
37. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
38. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
39. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
40. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
41. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
42. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
43. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
44. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
45. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
46. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
47. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
48. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
49. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
50. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
51. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
52. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
53. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
54. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
55. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
56. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
57. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
58. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
59. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
60. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
61. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
62. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
63. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
64. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
65. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
66. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
67. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
68. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
69. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
70. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
71. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
72. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
73. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
74. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
75. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
76. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
77. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
78. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
79. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
80. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
81. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
82. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
83. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
84. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
85. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
86. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
87. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
88. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
89. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
90. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
91. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
92. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
93. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
94. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
95. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
96. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
97. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
98. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
99. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—
100. Részvények, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	311	—	311	—

Jegyzet: A következő években esedékesek a díjkiegészítések a következők szerint: 1. 1885. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...

AZ "AZIENDA" OSZTR.-FRANCIA ÉLET- ÉS JÁRÉKBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG MÉRLEGZÁMÁJA AZ 1884. ÉVRE

Leírás	frt	kr	frt	kr
1. Készlet a részvényeken és nem fizetett részvényeken...	144 00 00	—	144 00 00	—
2. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	52 67 23	—	52 67 23	—
3. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	3188 67 10	—	3188 67 10	—
4. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	68 906 52	—	68 906 52	—
5. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	45 935 15	—	45 935 15	—
6. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	237 945 08	—	237 945 08	—
7. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	39227 59	—	39227 59	—
8. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	1321568 07	—	1321568 07	—
9. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	35656 91	—	35656 91	—
10. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	41124 33	—	41124 33	—
11. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	527576 89	—	527576 89	—
12. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	24963 42	—	24963 42	—
13. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	5181 57	—	5181 57	—
14. Pénzintézetek, melyek az 1884. évi 12. hónap részvényéből a 90. art. 4. §-a értelmében...	4817 10	—	4817 10	